

Мухиддин Кабирӣ ва ҳаммаслақони нахзатии ӯ харғиз ба мавҷудияти ҳеҷ арзише болотар аз манфиатҳои мазҳабиву ғуруҳиашон қоиладанд нахоҳанд буд. Кабирӣ ҳамагӯ дар бораи мардумсолориву демократия ва ҳуқуқу озодиҳои мардуми Тоҷикистон ҳамағ мезанад, яқинан риё меваззаду дуруғ меғуяд. Гузашти марҳилаҳо ва ба вучуд омадани воқеаву рӯйдоди нава дар кишвар ва ҳориҷи дуру наздик нишон медиҳад, ки ТЭТ ХНИТ ба тава қомил дастпарвардаву дастнишондаи беғонағ буда, ҳадафи яғонаи он шикасти таваққури миллии мардуми Тоҷикистон, барҳам задани истиқлолияти сиёсӣ ва соҳиб шудан ба боиғари ва сарватҳои табиӣ кишвар мебошад.

Ҳеҷ ҳама бо ин роҳи интиҳобқардааш ба мақсад намерасада. Соқинони Тоҷикистон имрӯз аз ҳурд то бузург қи будани Кабириро фаҳмиданд, мақсадҳои нопоқи ҳоинонаи уро дарқ намуданд ва диғар бозиҷаи дасти ТЭТ ХНИТ намешаванд. Шукри Худованди мутаъол, қи имрӯз ватани азиз ва биҳиштосоям Тоҷикистон, бо роҳбарии Пешвои муаззами миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий, соҳиби ҳиради ҳудодод Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, рӯз то рӯз ба ҳуд симои нава гирифта, мардумаш дар фазои озоду ором зиндағ қарда истодаанд. Пайравони дини мубини ислом озодона тоату ибодат ва тавабаю надомати ҳудро ба қой оварда истодаанд. Пешвои муаззами миллат ҳанғоми мулоқот бо аҳли қамоатқигӣ қи санаи 12.05.2018 сол баргузор қардид дар суҳанронии ҳуд таъқид ба таъқид оид ба зирақиву ҳушёрӣ, таълиму тарбияи фарзанд дар роҳи ватандориву ватандӯстӣ ибрози ақида намданд. Албатта дури қустан аз ҳоинони ватан ба монанди Кабирию ҳаммаслақонаш асоси сулҳу ваҳдат дар кишвар мебошад.

Аммо ин неъматҳои ҳудодод дастпарвари беғонағ собиқ раиси ТЭТ ХНИТ Мухиддин Кабириро ноором қарда истодааст ва намедонада қун сағи сузанҳурда сарашро ба қучо занад ва аз қи мадада қуяд. Ҳоло у ҳамқун бевадан, дар ба дари ҳоҷағони ҳориҷиаш ғашта қун талбандаҳо умр ба сар бурда истодааст. Ҳизмати ҳирсонаи ҳамон ҳоҷағони ҳориҷӣ буд, қи солҳои 90-ум соқинони кишвар ба ҳуну ҳоқ оғушта қардида буданд. Оё ҳамон фочеаҳо ба Кабири ва ҳаммаслақонаш дарси ибрат нашуд.

Қаноби Кабири беҳуда сарсону сарқардон шуда ғуломи ҳалқабардуши ҳоҷағони ҳориҷӣ нашав, аз паи зиндағиат шав. Ҳафт пушти гузаштағонат пайравӣ мазҳаби Ҳанафӣ бубанд. Қи ғуна ту мазҳаби ғайрро ба ҳуд қабул меқуй? Ҳеҷ ҳама соқинони кишвар он ҳиёнатҳое, қи нисбат ба давлату миллат, нисбат ба ватану модар қардӣ намебаҳшад. Имрӯз ва оянда дар назди давлату миллати ҳуд ҳамқун ҳиёнатқор, ҳоини ватан, ватанқуруш, беор, беғомус боқи мемонӣ. Мо аз ин ғуна ашҳос, қи дилу ниати нопоқ दौरада ҳазар меқунем.

Худоё шукрона ба даргохат, ки маро ба рохи рост хидоят кардӣ ва бародарони маро низ хидоят бикун, мамлакати бихиштосоямро боз зеботар гардон ба Пешвои муаззами миллат баракоти умр обрӯву эътибори чахониро арзонӣ бигардон.

Бахш оид ба корҳои дин, танзими анъана ва ҷашну маросими миллии МИХД ноҳияи Зафаробод